

Koristeći se ovlastima koje su mi date člankom V Aneksa 10. (Sporazum o civilnoj provedbi Mirovnog ugovora) Općega okvirnoga sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, prema kojemu je Visoki predstavnik konačni autoritet u zemlji glede tumačenja navedenoga Sporazuma o provedbi civilnoga dijela Mirovnoga ugovora; i posebno uzevši u obzir članak II. 1. (d) istoga Sporazuma prema kojemu Visoki predstavnik “pruža pomoć, kada to ocijeni neophodnim, u iznalaženju rješenja za sve probleme koji se pojave u svezi s civilnom provedbom“;

Pozivajući se na stavak XI. 2. Zaključaka Vijeća za provedbu mira koje se sastalo u Bonnu 9. i 10. prosinca 1997. godine, u kojemu je Vijeće pozdravilo namjeru Visokoga predstavnika da iskoristi svoj konačni autoritet u zemlji glede tumačenja Sporazuma o civilnoj provedbi Mirovnoga ugovora da bi pomogao u iznalaženju rješenja za probleme, kako je prethodno rečeno, “donošenjem obvezujućih odluka, kada to bude smatrao neophodnim,“ u svezi s određenim pitanjima, uključujući (sukladno podstavku (c) ovoga stavka) i “druge mjere u svrhu osiguranja provedbe Mirovnoga sporazuma na cijelome teritoriju Bosne i Hercegovine i njenih entiteta“;

Pozivajući se dalje na članak I. 1. pomenutog Aneksa 10. koji se eksplicitno odnosi na promoviranje poštivanja ljudskih prava i povratka prognanika i izbjeglica;

Uzimajući u obzir značaj koji Upravni odbor Vijeća za provedbu mira daje pitanju ubrzanja povratka izbjeglica i osiguravanju potpune i nediskriminirajuće provedbe imovinskih zakona Bosne i Hercegovine;

Uzimajući dalje u obzir potrebu da se na najučinkovitiji i najpravedniji način izvrši provedba zakona o privatizaciji imovine u cijeloj Bosni i Hercegovini, i da se osigura provođenje istoga procesa na usklađen način u oba Entiteta, pri čemu su jedino moguće varijacije koje proizlaze iz različitih modela privatizacije u entitetima;

Svjestan vitalne potrebe da se osigura takvo usklađivanje koje neće ići na štetu izbjeglica i prognanika koji se vraćaju u svoju imovinu, i koje će biti sukladno duhu Aneksa 7. Općega okvirnoga sporazuma za mir u BiH, kao i zaključcima Povjerenstva za izbjeglice i prognanike Bosne i Hercegovine;

Takoder svjestan da entitetski dužnosnici odgovorni za pitanja izbjeglica i stambenu problematiku nisu bili u stanju postići dogovor o konkretnim odredbama potrebnim za usklađivanje na gore narečeni način, uprkos zahtjevu Povjerenstva za izbjeglice i prognanike Bosne i Hercegovine;

S obzirom da je Ministarstvo za ljudska prava i izbjeglice Bosne i Hercegovine tražilo da Ured Visokog predstavnika poduzme mjere potrebne za usklađivanje entitetskih zakona o privatizaciji u cilju zaštite osnovnih ljudskih prava i ubrzanja povratka izbjeglica. Uzimajući u obzir i imajući u vidu gore narečeno, ovim donosim slijedeću Odluku

ODLUKA
O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PRODAJI STANOVA NA KOJIMA
POSTOJI STANARSKO PRAVO

(“Službene novine Federacije BiH“, br. 27/97, 11/98, 22/99, 27/99 i 7/00)

Članak 1.

Članak 7., stavak 2. Zakona o prodaji stanova na kojima postoji stanarsko pravo (“Službene novine Federacije BiH“, br. 27/97, 11/98, 22/99, 27/99 i 7/00) mijenja se i glasi:

“Zahtjev iz stavka 1. ovoga članka podnosi se u roku od dvije godine od dana stupanja na snagu ovoga zakona, odnosno u roku od tri mjeseca od dana okončanja eventualnoga sudskoga postupka, ovisno koji je rok kasniji, a ugovor o prodaji stana (u daljnjem tekstu: ugovor) mora se zaključiti u roku od tri mjeseca od dana podnošenja zahtjeva za otkup stana.“

Članak 2.

Članak 8.(a) Zakona o prodaji stanova na kojima postoji stanarsko pravo (“Službene novine Federacije BiH“, br. 27/97, 11/98, 27/99 i 7/00) mijenja se i glasi:

“Nositelj stanarskog prava na stanu koji je proglašen napuštenim sukladno Zakonu o napuštenim stanovima i drugim propisima koji reguliraju pitanje napuštenih stanova, ili nositelj stanarskog prava koji je napustio stan u periodu između 30. travnja 1991. godine i 4. travnja 1998. godine, u slučaju kada stan nije zvanično proglašen napuštenim, ima pravo sukladno uvjetima predviđenim ovim zakonom na otkup stana odmah nakon vraćanja stana u posjed, a najdalje u roku od jedne godine nakon ulaska u posjed stana, ili u roku od jedne godine nakon objavljivanja ove odredbe u “Službenim novinama Federacije BiH“, ovisno koji datum je kasniji“.

Članak 3.

Poslije članka 8.(a) dodaje se novi članak 8.(b) koji glasi:

Članak 8.(b).

“Nositelj stanarskog prava iz članka 8.(a) ovoga zakona ima pravo da podnese pismeni zahtjev za otkup stana sukladno članku 7. ovoga zakona tek kada osigura dokaze da su on i svi članovi njegovog domaćinstva, kako je to definirano Zakonom o stambenim odnosima, napustili smještaj koji su koristili privremeno u svojstvu zakonitog ili nezakonitog korisnika.

Kako bi ispunio ovaj uvjet, nositelj stanarskog prava dostavlja potpisani zapisnik od strane nadležnog upravnog tijela kojim se utvrđuje napuštanje imovine, predaja ključeva i pečaćenje prostorija ili ulazak u posjed ispražnjenih prostorija predratnog nositelja stanarskoga prava, ili se utvrđuje da ne postoji potreba da se trenutačne prostorije isprazne sukladno zakonu. U slučajevima kada je to potrebno, nadležno upravno tijelo je dužno nositelju stanarskoga prava izdati ove dokaze.

Nadležno upravno tijelo će u roku od jednog mjeseca nakon stupanja na snagu ovoga zakona definirati pravno valjani dokazni materijal u svrhu ovoga članka ako zapisnik nije na raspolaganju ili kada trenutačni smještaj nije potrebno napuštati sukladno zakonu.

Ovi se dokazi moraju priložiti uz pismeni zahtjev za otkup stana. Dokazi su sastavni dio pismenoga zahtjeva za otkup stana i zahtjev za otkup se ne može obrađivati ukoliko ovi dokazi nisu podneseni“.

Članak 4.

Novi članak 46.(a) se dodaje i glasi:

Članak 46.(a).

“Po zaprimanju pismenoga zahtjeva za otkup stana sukladno čl. 7., 8., 8.(a) i 8.(b) ovoga Zakona, članak 44., stavak 1(6), i cl. 47. i 49. Zakona o stambenim odnosima se suspendiraju dok se ne zaključi kupoprodajni ugovor.

Kupci stanova iz cl. 8.(a) i 8.(b) ovoga zakona oslobadaju se u potpunosti svih administrativnih i drugih troškova koji se mogu javiti sukladno Zakonu o upravnom postupku i Zakonu o stambenim odnosima“.

Članak 5.

Ova se odluka objavljuje bez odlaganja u “Službenim novinama Federacije BiH“ i stupa na snagu danom objavljivanja.